

THE USUAL P&G STORY

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

HET GEBRUIKELIJKE P&G- VERHAAL

THE P&G SAGA · 05

Het gebruikelijke verhaal. Mannen. Onvoorbereid.
Ongeorganiseerd. Ervan overtuigd dat “er komt een vrouw”
precies dat betekent — en niets meer.

Het telegram was duidelijk geweest: een vrouw. Geen engel. Geen
Juliana. Geen Gillette.

Ze hadden alles voorbereid. Eten. Drinken. Zelfs de Filipijnse kok.
Maar niemand had zichzelf voorbereid. Niemand had nagedacht
over het enige wat telt als er een vrouw binnenkomt: de ruimte
waardig zijn.

Ze komt binnen. Kalme glimlach. Vaste tred.

“Hallo allemaal. Ik ben Juliana. Portugese. Vanaf 1 juli word ik
hierheen overgeplaatst. Ik wilde mijn collega’s leren kennen
voordat ik begin — en begrijpen wat me te wachten staat.”

Stilte. De mannen kijken naar haar zoals je naar een
zonsverduistering kijkt — wetend dat het niet mag, niet in staat
om op te houden.

“Pardon — van welke afdeling zijn jullie?”

“Wij coördineren de reclamebureaus. Wij betalen de slogans. Wij
brengen de ideeën.”

“Van welke bedrijven?”

Stilte. Niemand antwoordt.

De luidste in de kamer — altijd de luidste — buigt zich naar voren.

“En u? Bij welke afdeling bent u ingedeeld?”

Ze glimlacht.

“De mijne zit helemaal bovenaan. Vlak naast grootvader Camp. Dicht bij meneer J.”

“Zit u in de... spirituele afdeling van het bedrijf?”

“In zekere zin. Maar ik ben geen non. Ik predik zoals zij — alleen doe ik het in miljarden.”

De mannen wisselen een blik. Iemand fluistert:

“Wie ben jij in godsnaam?”

Ze stapt dichterbij het vuur. Kijkt ernaar zoals je naar iets echts kijkt. Dan draait ze zich om.

“Ik ben de nieuwe CEO van Gillette. Na 130 jaar. En morgenochtend vraag ik jullie gladgeschoren op kantoor te komen, als jullie het niet erg vinden. Imago hoort bij het vak. En vandaag... is Gillette een vrouw.”

Nando the Scribe